

af 4de Marts 1857 og Betydningen af den Bane, der da blev vedtagen, som et Led i et fuldstændigt Jernbanesystem, og jeg udtalte ligeledes, at Regjeringen virkelig erkjendte, at den under 21de October 1859 givne Concession var en fuldstændig loyal Gjennemførelse af den nævnte Lov, men paa den anden Side tør jeg hævde den Erkjendelse, at Regjeringen ikke blot ikke paa nogen Maade gaar udenfor sin Ret, men endog saa kun opfylder en simpel Pligt, naar den nu, da dertil gives Leilighed, søger at skaffe Staten et langt større Udbytte for de samme Penge. Idag skal jeg endnu blot tilføje, at det flesvigiske Ministerium, detsom denne Lov vedtages, vil være beredt til at søge at tilveiebringe den Forbindelsesbane mellem Slesvigs og Jyllands Grændser og den sydslesvigiske Bane, som dette Lovudkast nødvendigen forudsætter som en Bestanddeel af det hele Jernbaneanlæg.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast ville blive omdeelte.

Ifølge Dagsordenen gik man derefter over til Første Behandling af Udcast til Lov angaaende Forandringer i Henseende til Tjenesten i Bornholms Milice.

(Lovudkastet findes i Anhang A Spalte 357 ff.)

Justitsministeren: Førend Discussionen om dette Lovudkast aabnes, har jeg ønsket at gjøre et Par Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Ministeriet, efter hvad der er passeret med Hensyn til Lovudkastet om Værnepligt for Kongeriget Danmark, betragter det foreliggende Udcast. Af Motiverne vil det sees, at, da dette Lovudkast blev udarbejdet, fandt Ministeriet overveiende Betænkelighed ved at gjøre det Spørgsmaal til Gjenstand for en Undersøgelse, hvorvidt Bornholmerne skulde indbrages under den almindelige Værnepligt, og det dervedværende Forsvarsvæsen opgives; paa den anden Side havde man, i Overeensstemmelse med hvad der var ytret af de stedlige Myndigheder, en bestemt Erkjendelse af, at der var Trang til en betydelig Forandring i det bestaaende Forsvarsvæsen, og

at det navnlig vilde være meget heldigt, at denne foretoges, deels for at hæve den nu bestaaende Forskjel i Værnepligtsbyrden mellem Kjøbstad og Land, deels for at indskrænke Værnepligten, der nu gjælder i det Uendelige, og altsaa tildeels med Hensyn til de Elbre bliver aldeles ufrugtbringende, og deels endelig for at tilveiebringe et godt Politi- og Brandcorps i Kjøbstæderne. Fra det Dieblif af, at det Spørgsmaal er blevet reist her i Salen, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at indbrage Bornholmerne under den almindelige Værnepligt, og, hvad deraf bliver en nødvendig Følge, tillige at undersøge, om det da vilde være billigt, at der paa Bornholm bestaer et særskilt Forsvarsvæsen, kan jeg ikke nægte, at en vidtgaaende Behandling af det foreliggende Lovudkast i dette Tilfælde forekommer mig at være saa temmelig uden Nytte. Sagen stiller sig nemlig for mig saaledes, som jeg tillod mig allerede at udtale, da Værnepligtsloven blev forelagt, at hvis Rigsdagen skulde gaae ind paa; at Bornholmerne skulde indbrages under den almindelige Værnepligt, vilde det være en urimelig Byrde at paalægge dem desuden at holde et særegent Forsvarsvæsen, og da vil det foreliggende Udcast efter mit Begreb komme til at modtage meget betydelige og væsentlige Forandringer, saaledes at den hele nu bestaaende Bæbning saa at sige smelte bort og gik over til blot at blive et Brand- og Politicorps; men at discutere Sagen under denne Uvisshed, troer jeg ikke vil lede til noget synderligt Udbytte, og jeg tillader mig derfor at formene, at den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa dette Udcast for Diebliffet vil være at behandle, er den, at det snarest muligt gaar over til anden Behandling, derefter henvises til det Udvalg, der allerede er nedsat med Hensyn til Værnepligtsloven, og at det først kommer til anden Behandling, naar Udbyttet af den nævnte Sags anden Behandling foreligger. Jeg har troet det rigtigst fra Ministeriets Side at henstille dette til det ærede Thing, men isvrigt maa jeg naturligtvis ganske overlade til dette, hvad det i saa Henseende finder hensigtsmæssigt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behand-